

въ неговите мисли, — не могле да прочетатъ. Вие и сами помните, че и нашите братия бжлгаре едно време пишѣха или рѣжѣха своите смѣтки на робушъ. Слѣдъ време нѣкои народи захванале да пишатъ съ *фигури*. Така, напримѣръ, старовременните египтяне, още 2000 години преди рож. хр., сж умѣле да пишатъ съ фигури и сжставляле сж свои календаре. Да видиме сега какви сж биле тие фигури. Когато египтянете написвале пжрстенъ, то тоя пжрстенъ означалъ вѣчностъ; ако изображале перо, то означале правда; ако изображале слжнеченъ кръгъ, той означалъ день и т. н. За сѣка една дума тие измишляле отдѣлна фигура или изображале отдѣленъ предмѣтъ; а сѣки отъ васъ може да разбере, че ако единъ езикъ има цѣли хилѣди думи, то и фигурите му трѣба да бждатъ до толкова многочисленни, што е почти невжможно да са научи човѣкъ да чете и да пише сичко. Но освѣнъ фигурите, въ египетските писания сж са писале и различни знакове, т. е. между фигурите сж сжществовале и такива знакове, които са давале на фигурата различни значения. Тие писмена са наричатъ ероглифи *). Китайските писмени знакове въ старите времена сж биле много по-прости, нежели въ днешните. Въ старите времена

*) Юнгъ и Шамполионъ (по-младиятъ) сж захванале да четатъ ероглифите пжрви; а Розелинъ, Салдолинъ, Хинке, Биргъ, Руже, Шварцъ, а особено Лепсиусъ и Бругмъ, сж положили начало на методическото изучение на старовременните египетски писмена. Сжбраниятъ отъ тие учени материалъ е разглданъ и изслѣдованъ отъ Бунзена въ „Aegyptens Stellung in der Weltgeschichte“ (1845). За египетската литература е писано отъ Йоловица въ „Bibliotheca Aegyptiaca“ (Берлинъ 1858 и 1862).